

въ градина. ма аз понесо, работише
 и се мърканеме, но мреба ма, ка-
 колно време и да бъде, а мой дру-
 гба коннахатъ виеhora да млюренъ,
 рѣдко дѣхаше русъ абсдыхъ, нади се
 амъ всекъ дѣрдовикъ каику; не го
 не го оставявъ да се мруди; и по-
 ностъ кога въ градине иткост ма,
 къ лѣтѣтъ, иткост се съ русъ абс-
 дхъ, съ русма вадатъ, съ мѣло дѣху-
 ние и съ ностъ, а мой дѣба пры-
 деуъ сѣдъ вадѣба да поидѣне сурки
 иткарѣла на анмекарѣ, каи. го
 маже и да поидѣмъ лѣтѣтъ мѣ-
 му, но оставявъ мѣло. го му го-
 ко соннураво и неспорядъ двано-
 рмо. го да напредъ неможе ниго
 бере да понесе.

Ваиша ма дѣста, дѣца мои, се
 нафта Естествона, а негова. го
искушѣнна дѣста, и агадѣстра
стна. Мѣрва ма прахъ наса